

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 14

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 ianuarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECRETE				
11.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2	a cetățenilor români în străinătate, precum și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului	6–8
12.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2	Decizia nr. 614 din 4 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (1 ¹) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	9–11
13.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	Decizia nr. 637 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	12–13
14.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3		
15.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	4		
16.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	4		
17.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	5		
18.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	5		
19.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	6		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 608 din 4 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE 5.144/2014. — Ordin al ministrului educației naționale privind organizarea și desfășurarea simulării evaluării naționale pentru elevii clasei a VIII-a și a simulării probelor scrise ale examenului de bacalaureat național, în anul școlar 2014—2015	14–15
			ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI 1. — Circulară privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României	15

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.443/2014,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Mihai Florin Stoica, judecător cu grad profesional de tribunal, președinte al Judecătoriei Panciu, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 ianuarie 2015.

Nr. 11.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T**privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.439/2014,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Doina Trif, judecător la Curtea de Apel Oradea, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 ianuarie 2015.

Nr. 12.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.442/2014,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Viorica Ciucă, președintele Secției I civile a Tribunalului Maramureș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 ianuarie 2015.

Nr. 13.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.438/2014,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Dumitru Diaconu, judecător la Curtea de Apel Pitești, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 ianuarie 2015.

Nr. 14.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.374/2014,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Monica Zubcu, prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 ianuarie 2015.

Nr. 15.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.372/2014,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Livia Dumitrașcu, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Horezu, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 ianuarie 2015.

Nr. 16.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.365/2014,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Adriana Nicoleta Cristescu, procuror la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — structura centrală, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 ianuarie 2015.

Nr. 17.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.370/2014,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Aurel Băjenaru, procuror general adjunct al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 ianuarie 2015.

Nr. 18.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. f) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2014,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Petre Adrian Podea, judecător la Tribunalul Prahova, se eliberează din funcție ca urmare a condamnării definitive pentru săvârșirea unor infracțiuni.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 ianuarie 2015.

Nr. 19.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A N r. 608

din 4 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, precum și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, precum și ale art. 18 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, excepție ridicată de Loredana Cristina Finta în Dosarul nr. 6.845/100/2013 al Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 231D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 6.845/100/2013, **Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, precum și ale art. 18 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului.**

5. Excepția a fost ridicată de Loredana Cristina Finta într-o cauză având ca obiect o acțiune în anulare.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea, în esență, consideră că, prin impunerea depunerii cererii pentru eliberarea pașaportului simplu electronic pentru minorii cetățeni români care nu au împlinit vârsta de 14 ani, de către ambii părinți sau a părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitive și impunerea demarării unei noi proceduri judiciare în situația în care există neînțelegeri între părinți cu privire la exprimarea acordului de obținere a pașaportului, s-a ajuns la o discriminare a minorului cu privire la care s-a dispus exercitarea autorității părintești în comun de ambii părinți față de minorii cu privire la care s-a dispus exercitarea autorității părintești de către un singur părinte. De asemenea, susține că

dispozițiile de lege criticate „nu prevăd toate situațiile obiective care se ivesc în concret și ignoră că nu primează drepturile sau interesele părinților în exercitarea autorității părintești, ci interesul minorului”.

7. Totodată, arată că „nu este reglementată situația în care, prin hotărâre judecătorească, unui minor care nu a împlinit vârsta de 14 ani i s-a stabilit locuința într-o anumită țară din comunitatea europeană, minor care în mod evident va urma studiile în țara respectivă — or, respectarea drepturilor civile ale minorului: la locuință, familie, educație etc. devin imposibil de realizat în situații precum cazul de față, când tatăl a dovedit rea-credință și neglijență, știut fiind că înscrierea minorei la școala din Portugalia nu se putea realiza fără foaia matricolă, act pe care nu-l putea obține decât după executarea deciziei Curtii de Apel Oradea”.

8. În final, apreciază că a impune prin lege obținerea consimțământului celuilalt părinte, care exercită autoritatea părintească, pentru eliberarea pașaportului și ieșirea sau intrarea din țară echivalează cu restrângerea drepturilor minorilor aflați sub această autoritate, cu o discriminare raportat la situația minorilor care aparent se bucură doar de autoritatea unui singur părinte cu atât mai mult cu cât celălalt părinte locuiește nu numai în aceeași țară, ci chiar în aceeași provincie unde va pleca minora, dar și îngrădirea dreptului celuilalt părinte de a-și exercita obligațiile care derivă din legea privind protecția copilului, respectiv de a-i asigura minorei dreptul la locuință, la familie, la dezvoltare fizică, mentală, spirituală, morală sau socială, integritate corporală, sănătate fizică sau psihică.

9. **Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 397 din noul Cod civil, intrat în vigoare la data de 1 octombrie 2011, după divorț, autoritatea părintească revine în comun ambilor părinți, afară de cazul în care instanța decide altfel.

10. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât acestea dau expresie normelor din Legea fundamentală invocate, iar reglementarea condițiilor de exercitare a dreptului la liberă circulație reprezintă opțiunea legiuitorului.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 29 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 18 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iunie 2004, cu următorul cuprins:

— Art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 248/2005: „*Minorilor cetățeni români care nu se află în una dintre situațiile de suspendare a exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate li se eliberează pașapoarte simple electronice în următoarele condiții:*

a) *în cazul minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani, numai la cererea ambilor părinți, a părintelui supraviețuitor, a părintelui căruia i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013 sau, după caz, a reprezentantului legal;*”;

— Art. 18 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 prevede că: „*Deplasarea copiilor în străinătate se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare.*”

15. Curtea reține că dispozițiile art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 248/2005 au fost modificate prin art. I pct. 8 din Legea nr. 175/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 11 iunie 2013.

16. De asemenea, Curtea observă că, drept urmare a adoptării Legii nr. 257/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 30 septembrie 2013, această lege a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 5 martie 2014, cu preluarea soluției legislative cuprinse în art. 18 alin. (2) care a devenit art. 23 alin. (2) după republicare.

17. Prin urmare, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, precum și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului.

18. Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 25 alin. (1) și (2) referitor la liberă circulație, art. 26 alin. (1) și (2) privind viața intimă, familială și privată și art. 48 alin. (1) referitor la familie.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16, autorul excepției deduce neconstituționalitatea dispozițiilor legale supuse controlului dintr-un pretins tratament discriminatoriu aplicat „minorului cu privire la care s-a dispus exercitarea autorității părintești în comun de către ambii părinți față de minorii cu privire la care s-a dispus exercitarea autorității părintești de către un singur părinte”.

20. Curtea reține că, potrivit art. 483 din noul Cod civil, autoritatea părintească reprezintă un ansamblu de drepturi și îndatoriri care privesc atât persoana, cât și bunurile copilului și aparțin în mod egal ambilor părinți.

21. Noul Cod civil, prin art. 503 alin. (1), instituie regula potrivit căreia părinții exercită împreună și în mod egal autoritatea părintească. Potrivit art. 397 din noul Cod civil, excepția este reprezentată de exercitarea autorității părintești după divorț, când ea revine în comun ambilor părinți, în afară de cazul în care instanța decide altfel.

22. Legiuitorul, prin art. 487 teza întâi din noul Cod civil, definește conținutul autorității părintești ca fiind „*dreptul și*

îndatorirea părinților de a crește copilul, îngrijind de sănătatea și dezvoltarea lui fizică, psihică și intelectuală, de educația, învățătura și pregătirea profesională a acestuia, potrivit propriilor lor convingeri, însușirilor și nevoilor copilului”.

23. Curtea reține că Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 175/2013, a fost adaptată noțiunilor și realităților introduse prin noul Cod civil. Totodată, Legea nr. 272/2004, republicată, instituie principiul interesului superior al copilului, principiu consacrat pe plan internațional de art. 3 din Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite la 29 noiembrie 1989 și ratificată de România prin Legea nr. 18/1990, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 28 septembrie 1990 și republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 13 iunie 2001.

24. Referitor la principiul egalității, în mod constant, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional. Această soluție este în concordanță și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia orice diferență de tratament, făcută de stat între indivizi aflați în situații analoge, trebuie să își găsească o justificare obiectivă și rezonabilă.

25. Astfel, Curtea apreciază că analiza situației ce face obiectul prezentului dosar pornește de la ipoteza că ambele categorii de minori între care se realizează comparația de către autorul excepției sunt minori cu privire la care s-a dispus exercitarea autorității părintești după divorț, ceea ce ar determina calificarea situației acestora ca fiind identică. Însă diferența constă în aceea că în cazul primei categorii de minori s-a dispus exercitarea autorității părintești în comun de către ambii părinți, pe când în cazul celei de-a doua categorii de minori s-a dispus exercitarea autorității părintești de către un singur părinte.

26. Curtea observă că analiza realizată din perspectiva modului de exercitare a autorității părintești duce la concluzia că cele două categorii de minori se află în situații juridice diferite, astfel încât tratamentul juridic diferit este pe deplin justificat. Prin urmare, Curtea constată că în cauză nu poate fi reținută încălcarea principiului egalității în fața legii, prevăzut de art. 16

din Constituție, întrucât, față de conținutul juridic al autorității părintești atunci când ambii părinți o exercită în comun, este normal ca ambii părinți să solicite eliberarea pașaportului simplu electronic pentru că altfel s-ar lipsi de efecte hotărârea judecătorească prin care s-a stabilit exercitarea autorității părintești în comun.

27. În ceea ce privește invocarea art. 25 alin. (1) și (2) din Constituție, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Astfel, potrivit art. 25 din Legea fundamentală, dreptul la liberă circulație, în țară și în străinătate, este garantat, legea stabilind condițiile exercitării acestui drept. Or, condiția emiterii pașaportului simplu electronic pentru minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani, numai la cererea ambilor părinți, este una dintre condițiile stabilite de legiuitor pentru exercitarea dreptului la liberă circulație.

28. Referitor la invocarea prevederilor art. 22 alin. (1), art. 26 și art. 48 alin. (1) din Legea fundamentală, Curtea reține că autorul excepției nu a arătat în ce mod textul criticat contravine acestor prevederi. Având în vedere acest aspect, prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, Curtea a stabilit că „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil, însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că *«sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției și va fi însoțită de dovezile depuse de părți»*”. Cum, în prezenta cauză, autorul excepției de neconstituționalitate a procedat la simpla enumerare a normelor constituționale pretins încălcate, fără a prezenta motive sau argumente în susținerea excepției, și cum, din această formulare a excepției, Curtea reține că nu se poate deduce, în mod rezonabil, vreo critică de neconstituționalitate, prin urmare, excepția de neconstituționalitate raportată la aceste prevederi constituționale nu poate fi reținută.

29. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Loredana Cristina Finta în Dosarul nr. 6.845/100/2013 al Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, precum și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 614

din 4 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (11)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (11) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial „Dezvoltarea Resurselor Umane” Regiunea Sud-Vest Oltenia din Craiova în Dosarul nr. 16.998/63/2013 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 344D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin consilier juridic Silviu Alexandru Lăzărescu Simion, cu delegație depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează asupra faptului că partea Uniunea Generală a Industriașilor din România 1903 – Filiala Dolj a trimis la dosarul Curții concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției. Acesta susține, în esență, că textul de lege ce constituie obiectul controlului de constituționalitate încalcă prevederile art. 42 alin. (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1.083/2006, raportat la art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, deoarece califică actele juridice ale organismelor intermediare drept acte ale autorităților locale, în timp ce acestea, emanând, în calitate de acte delegate, de la autoritățile administrației publice centrale (autoritatea de management), nu pot avea decât același regim juridic ca și al acestora din urmă. Or, prin prisma interpretării juridice sistematice a normelor de drept al Uniunii Europene rezultă clar că, în realizarea operațiunii juridice de emitere a actelor administrative care au ca obiect sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene organismele intermediare acționează *nomine alieno*, adică în numele autorității publice centrale, acționând ca mandatar pentru mandantul-autoritate publică centrală, în executarea unui mandat administrativ cu reprezentare. Mai arată că aplicarea strictă a dispozițiilor art. 10 alin. (11) din Legea nr. 554/2004 doar în privința autorităților publice centrale, nu și a tuturor entităților juridice cărora li s-au delegat competențe și funcții, creează artificial două categorii de entități subordonate unor autorități publice centrale sau ministere de resort, respectiv două categorii

de mandatar ai acestora, cărora nu li se aplică însă același regim juridic în privința actelor juridice emise.

5. Subliniind necesitatea punerii de acord a textului legal criticat sau a legislației interne, reprezentantul autorului excepției arată că nu este suficient ca Înalta Curte de Casație și Justiție, în exercitarea atribuției sale de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, să dea o decizie de interpretare și aplicare a textului legal criticat, prin care să stabilească o anumită competență materială de judecată, întrucât textul de lege criticat este, în sine, neconstituțional, fiind contrar normelor Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1.083/2006, ceea ce numai Curtea Constituțională poate constata, în special în situația în care, până în prezent, nici instanțele naționale, nici instanța supremă nu s-au adresat Curții de Justiție a Uniunii Europene în temeiul art. 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, în sensul formulării întrebării preliminare referitoare la conformitatea normei de drept interne cu cea cuprinsă în Regulamentul amintit. Depune concluzii scrise.

6. Având cuvântul pentru a pune concluzii asupra excepției de neconstituționalitate, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea acesteia ca inadmisibilă, având în vedere deciziile nr. 169 din 20 martie 2014 sau nr. 528 din 9 octombrie 2014, prin care Curtea Constituțională a arătat că nu are competența ca, în cadrul controlului de constituționalitate, să efectueze operațiunea de interpretare și de aplicare concretă de către instanțele/autoritățile publice competente, aceasta fiind atribuția exclusivă a instanțelor judecătorești.

7. În replică, reprezentantul autorului excepției precizează că nu solicită Curții să asigure interpretarea textului de lege criticat, ci să constate însăși neconstituționalitatea acestuia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 1 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 16.998/63/2013, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (11) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial „Dezvoltarea Resurselor Umane” Regiunea Sud-Vest Oltenia din Craiova într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anulare a unui act administrativ. Cauza a fost inițial înregistrată pe rolul Curții de Apel Craiova, care, declinându-și competența, a dispus trimiterea acesteia către Tribunalul Dolj, spre competență soluționare.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 10 alin. (11) din Legea nr. 554/2004 sunt neconstituționale în măsura în care acestea nu se referă și la actele administrative emise de autoritățile publice centrale prin organisme intermediare, în baza delegării de funcții.

10. În susținerea acestei afirmații, autorul excepției invocă, în raport cu art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, prevederile art. 2 pct. 6 din Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a prevederilor generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de Coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999, cu modificările și completările ulterioare, text care „prevede neechivoc” că organismul intermediar acționează față de beneficiarii care implementează proiecte cofinanțate din fonduri ale Uniunii Europene sub supravegherea și pentru autoritatea de management, adică autoritatea publică centrală. Art. 4 alin. (1) din același Regulament prevede că, chiar și în ipoteza delegării, responsabilitatea financiară incumbă autorității centrale. Rezultă, din interpretarea juridică sistematică a acestor norme de drept al Uniunii Europene, că în realizarea operațiunii juridice de emitere a actelor administrative care au ca obiect sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene, organismele intermediare acționează *nomine alieno*, adică în numele autorității publice centrale, ca un mandatar pentru mandantul-autoritate publică centrală, în executarea unui mandat administrativ cu reprezentare, astfel cum acesta este juridic definit de art. 1.269, 2.009, 2.011 teza întâi și art. 2.012 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu art. 2 lit. k) din Legea-cadru a descentralizării nr. 195/2006, referitoare la definiția „delegării”.

11. Astfel, se arată că stricta aplicare a dispozițiilor legale criticate doar pentru o autoritate publică centrală, nu și pentru toate entitățile juridice cărora li s-au delegat competențe și funcții, creează „o situație de inegalitate și discriminare în executarea mandatului administrativ încheiat între Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, în calitate de mandatar, și Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial «Dezvoltarea Resurselor Umane» Regiunea Sud-Vest Oltenia, în calitate de mandant”. De asemenea se arată că textul legal criticat creează un dezechilibru juridic și între mandatarii Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, respectiv între Organismul Intermediar O.I. Agenția Națională de Ocuparea Forței de Muncă, direcție în cadrul Agenției Naționale de Ocupare Forței de Muncă și Organismul Intermediar — Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, direcție în cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului (O.I.P.O.S.D.R.U.-M.E.C.T.S.), pe de o parte, și organismele intermediare regionale (O.I.R.P.O.S.D.R.U. Regiunea Sud-Vest Oltenia; O.I.R.P.O.S.D.R.U. Regiunea Nord-Vest; O.I.R.P.O.S.D.R.U. Regiunea Sud-Est; O.I.R.P.O.S.D.R.U. Regiunea Vest; O.I.R.P.O.S.D.R.U. Regiunea Nord-Est; O.I.R.P.O.S.D.R.U. Regiunea Centru; O.I.R.P.O.S.D.R.U. Regiunea București-Ilfov; O.I.R.P.O.S.D.R.U. Regiunea Sud-Muntenia), instituții publice în subordinea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și Organismul Intermediar — Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic — instituție publică în subordinea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pe de altă parte.

12. În concluzie, se susține că toate actele administrative care au ca obiect sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene, inclusiv cele emise de către autoritățile de management publice centrale prin organismele intermediare „necentrale”, au aceeași importanță juridică majoră de acte juridice emise în virtutea competențelor juridice partajate în temeiul art. 4 alin. (2) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE) — varianta consolidată, coroborat cu

Protocolul nr. 25 la Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, de către autorități publice ale statului român, pentru punerea în aplicare a dreptului Uniunii Europene pe teritoriul României, această importanță juridică justificând stabilirea competenței materiale la nivel de curte de apel, de judecată în primă instanță a litigiilor având ca obiect astfel de acte administrative.

13. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul de lege criticat nefiind de natură a crea discriminări, în sensul celor susținute de autor.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 10 alin. (11) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, text introdus prin art. 54 pct. 3 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012. Normele legale criticate au următorul conținut: „(11) Toate cererile privind actele administrative emise de autoritățile publice centrale care au ca obiect sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene, indiferent de valoare, se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel.”

18. În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 148 alin. (2) și (4), referitoare la principiul priorității față de dispozițiile contrare din legile interne a prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și ale celorlalte reglementări ale dreptului unional cu caracter obligatoriu și, respectiv, la obligația Parlamentului, a Președintelui României, a Guvernului și a autorității judecătorești de a garanta ducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și aplicarea principiului priorității dreptului unional.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 10 alin. (11) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 au mai fost examinate pe calea excepției de neconstituționalitate, Curtea pronunțând, în acest sens, Decizia nr. 169 din 20 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 29 mai 2014 și Decizia nr. 528 din 9 octombrie 2014, nepublicată la momentul pronunțării prezentei decizii.

20. Analizând critici de neconstituționalitate asemănătoare, formulate, de altfel, de același autor cu prilejul soluționării unor cauze de aceeași natură de către aceeași instanță judecătorească, Curtea a observat cu acele prilejuri că autorul

excepției dorește, în realitate, pronunțarea unei decizii prin care Curtea Constituțională să stabilească înțelesul prevederilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, în sensul de a tranșa dacă actele administrative emise de organismele intermediare regionale, care au ca obiect sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene, indiferent de valoare, se soluționează aplicând aceeași regulă de competență materială de judecată valabilă pentru actele administrative de aceeași natură emise de autoritățile publice centrale, adică de către secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel. Or, Curtea a stabilit constant în jurisprudența sa că nu are competența ca, în cadrul controlului de constituționalitate, să efectueze operațiunea de interpretare și de aplicare concretă a dispozițiilor de lege de către instanțele/autoritățile publice competente, aceasta fiind atribuția exclusivă a instanțelor judecătorești. De aceea, prevederile cuprinse în dreptul Uniunii Europene incidente în acest domeniu și invocate de autorul excepției prin raportare la art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție nu au relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate, de vreme ce Curtea Constituțională nu o poate soluționa în sensul urmărit de autorul său.

21. În cazul de față, instanța de judecată urmează a stabili sensul sintagmei „autorități publice centrale” în contextul normei juridice criticate și al litigiului dedus soluționării, utilizând, pentru aceasta, legislația incidentă în vigoare. Totodată, în cazul constatării unei practici neunitare a instanțelor judecătorești sub acest aspect, Codul de procedură civilă prevede posibilitatea promovării recursului în interesul legii prin care Înalta Curte de Casație și Justiție să stabilească modalitatea obligatorie pentru instanțe de interpretare și aplicare a respectivei norme juridice.

22. În plus, Curtea a mai reținut prin deciziile indicate și că dispozițiile legale criticate conțin norme de procedură, în sensul că legiuitorul organic, în acord cu art. 126 alin. (2) din Constituție, a stabilit competența materială de judecată a unui anumit tip de acțiuni în justiție, astfel că nu se poate constata niciunele dintre prelinsele vicii de constituționalitate prezentate în motivarea excepției.

23. În sfârșit, Curtea nu poate reține susținerile autorului excepției formulate în cadrul dezbaterilor din ședința publică de judecată, potrivit cărora prin ridicarea excepției de neconstituționalitate acesta nu urmărește pronunțarea unei decizii prin care Curtea Constituțională să stabilească sensul dispozițiilor de lege criticate, ci chiar neconstituționalitatea

acestora, întrucât, prin raportare la art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, sunt contrare unor norme cuprinse în dreptul secundar al Uniunii Europene. Astfel, din chiar argumentele prezentate în motivarea excepției de neconstituționalitate, rezultă cu evidentă că, inclusiv în opinia autorului acesteia, un eventual conflict între norma de drept internă și cea de drept unional ar putea fi rezolvat cu concursul Curții de Justiție a Uniunii Europene prin întrebarea preliminară sau chestiunea prejudicială adresată acesteia de către instanța națională. Curtea a arătat în jurisprudența sa că folosirea unei norme de drept al Uniunii Europene în cadrul controlului de constituționalitate ca normă interpusă celei de referință implică, în temeiul art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, o condiționalitate cumulativă: pe de o parte, această normă să fie suficient de clară, precisă și neechivocă prin ea însăși sau înțelesul acesteia să fi fost stabilit în mod clar, precis și neechivoc de Curtea de Justiție a Uniunii Europene și, pe de altă parte, norma trebuie să se circumscrie unui anumit nivel de relevanță constituțională, astfel încât conținutul său normativ să susțină posibila încălcare de către legea națională a Constituției — unica normă directă de referință în cadrul controlului de constituționalitate. Într-o atare ipoteză demersul Curții Constituționale este distinct de simpla aplicare și interpretare a legii, competență ce aparține instanțelor judecătorești și autorităților administrative, sau de eventualele chestiuni ce țin de politica legislativă promovată de Parlament sau Guvern, după caz (a se vedea Decizia nr. 668 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 8 iulie 2011). Întrucât în prezenta cauză cele două condiții nu sunt cumulativ îndeplinite, rezultă că instanța constituțională nu are competența de a stabili conformitatea dintre o normă de drept intern și o normă de drept al Uniunii Europene, această operațiune fiind subsecventă celei de interpretare a textului comunitar, competență exclusivă a Curții de la Luxemburg.

24. Având în vedere toate aceste considerente, Curtea constată că în cauză se justifică menținerea soluțiilor pronunțate prin Decizia nr. 169 din 20 martie 2014 și Decizia nr. 528 din 9 octombrie 2014, pentru argumentele la care s-a făcut mai sus referire, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, ridicată de Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial „Dezvoltarea Resurselor Umane” Regiunea Sud-Vest Oltenia din Craiova în Dosarul nr. 16.998/63/2013 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 637

din 11 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Ionelia-Augustiana Hoanță în Dosarul nr. 191/90/2014 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 366D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 291 din 22 mai 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 191/90/2014, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.**

5. Excepția a fost ridicată de reclamanta Ionelia-Augustiana Hoanță într-o cauză având ca obiect acordarea unor drepturi bănești.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că prin Legea nr. 63/2011 salariile de încadrare ale cadrelor didactice au fost micșorate prin scoaterea sporurilor din salariul de bază, cuantumului brut al salariilor rămânând la același nivel cu cel avut în baza Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. Potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011, reîncadrarea salarială a cadrelor didactice începând cu data de 1 ianuarie 2010 trebuia făcută cu salariile prevăzute de Legea nr. 221/2008, coroborată cu Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. De asemenea, în baza Deciziei Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010, trebuia ca salariile cadrelor didactice să revină, începând cu 1 ianuarie 2011, la cuantumului avut în luna iunie 2010, adică la nivelul prevăzut de

Legea nr. 221/2008 coroborată cu Legea-cadru nr. 330/2009. Or, prin efectul Legii nr. 63/2011, salariile au scăzut în loc să revină la cuantumului inițial.

7. **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care reține că atributul stabilirii „sistemului” de salarizare al personalului bugetar aparține legiuitorului, așa încât în realizarea politicii sale și a luării măsurilor necesare în perioada de criză economică, acesta poate prevedea un regim salarial special, distinct pentru anumite categorii de bugetari. Conform art. 16 alin. (1) din Constituție, egalitatea presupune uniformitate în cadrul aceleiași categorii de subiecți ai drepturilor, respectiv aplicarea acelorași criterii de salarizare tuturor cadrelor didactice și didactice auxiliare.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și ale art. 6 din Legea nr. 63/2011 sunt constituționale, sens în care arată că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării, în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat.

10. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească ce sume trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare. De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat ca statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57). Invocă Deciziile Curții Constituționale nr. 818/2012, nr. 642/2012, nr. 31/2013.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a

personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1) și (2): „(1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la 31 decembrie 2011, personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ beneficiază de drepturile de natură salarială stabilite în conformitate cu anexele la prezenta lege.

(2) Cuantumul brut al salariilor de încadrare pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ este cel prevăzut în anexele nr. 1, 2, 3a și 3b, după caz.”;

— Art. 2 alin. (1): „Încadrarea personalului prevăzut la art. 1 se face potrivit prevederilor prezentei legi.”;

— Art. 6: „Orice alte dispoziții contrare cu privire la stabilirea salariilor și a celorlalte drepturi de natură salarială, în anul 2011, pentru personalul prevăzut la art. 1 alin. (1), se abrogă”.

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și ale art. 147 alin. (4) referitor la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile Legii nr. 63/2011 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, exercitat din perspectiva unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, Decizia nr. 481 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 12 noiembrie 2014, și Decizia nr. 494 din 25 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 28 octombrie 2014, Curtea, referindu-se la jurisprudența sa anterioară în materie, a statuat că prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate stabilesc drepturile salariale ale cadrelor didactice de la data intrării în vigoare a legii, așadar pentru viitor, fără a afecta în niciun mod drepturile salariale dobândite pentru perioada anterioară intrării sale în vigoare. În ceea ce privește salariul care urmează a fi plătit în viitor, Curtea a constatat că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească valoarea sumelor care

urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23). De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57). Totodată, examinând legea criticată prin prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

16. Cu același prilej, Curtea a reținut că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

17. În același sens sunt și Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Decizia nr. 642 din 14 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 18 iulie 2012, și Decizia nr. 902 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 7 ianuarie 2013.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ionelia-Augustiana Hoanță în Dosarul nr. 191/90/2014 al Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și constată că prevederile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

privind organizarea și desfășurarea simulării evaluării naționale pentru elevii clasei a VIII-a și a simulării probelor scrise ale examenului de bacalaureat național, în anul școlar 2014—2015

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (5) și ale art. 94 alin. (2) lit. e) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.753/2011 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii în sistemul național de învățământ, cu modificările ulterioare,

în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 1.401/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Centrului Național de Evaluare și Examinare, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 și ale art. 14 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă organizarea simulării evaluării naționale pentru elevii clasei a VIII-a și a simulării probelor scrise ale examenului de bacalaureat național, în anul școlar 2014—2015, pentru familiarizarea elevilor cu rigorile unei evaluări naționale, respectiv ale unui examen de bacalaureat național, precum și cu scopul de a optimiza rezultatele obținute de către elevii din învățământul preuniversitar, la finalul studiilor gimnaziale/liceale.

Art. 2. — Se aprobă Calendarul simulării evaluării naționale pentru elevii clasei a VIII-a și al simulării probelor scrise ale examenului de bacalaureat național, în anul școlar 2014—2015, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — (1) Disciplinele la care se organizează simularea evaluării naționale pentru elevii clasei a VIII-a în anul școlar 2014—2015 sunt: limba și literatura română, limba și literatura maternă (pentru elevii aparținând minorităților naționale care au urmat cursurile gimnaziale în limba maternă), matematică.

(2) Lista conținuturilor pentru simularea evaluării naționale pentru elevii clasei a VIII-a în anul școlar 2014—2015 este aprobată prin anexa nr. 2 la Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.076/2014 privind organizarea și desfășurarea simulării evaluării naționale pentru elevii clasei a VIII-a și a simulării probelor scrise ale examenului de bacalaureat național, în anul școlar 2013—2014.

Art. 4. — (1) Disciplinele la care se organizează simularea probelor scrise ale examenului de bacalaureat național pentru elevii clasei a XI-a în anul școlar 2014—2015 sunt: limba și literatura română, limba și literatura maternă (pentru elevii de la toate filierele, profilurile și specializările, care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale), matematică și istorie.

(2) Lista conținuturilor pentru simularea probelor scrise ale examenului de bacalaureat național pentru elevii clasei a XI-a în anul școlar 2014—2015 este cea aprobată prin anexa nr. 3 la Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.076/2014.

Art. 5. — (1) Disciplinele la care se organizează simularea probelor scrise ale examenului de bacalaureat național pentru elevii clasei a XII-a în anul școlar 2014—2015 sunt: limba și literatura română, limba și literatura maternă (pentru elevii de la toate filierele, profilurile și specializările, care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale), matematică, istorie, fizică, chimie, biologie, informatică, geografie, logică, argumentare și comunicare, psihologie, economie, sociologie, filosofie.

(2) Lista conținuturilor pentru simularea probelor scrise ale examenului de bacalaureat național pentru elevii clasei a XII-a în anul școlar 2014—2015 este cea aprobată prin anexa nr. 4 la Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.076/2014.

Art. 6. — Organizarea simulării evaluării naționale pentru elevii clasei a VIII-a și a simulării probelor scrise ale examenului de bacalaureat național, în anul școlar 2014—2015, se realizează în baza unei proceduri separate, care va fi comunicată ulterior.

Art. 7. — Rezultatele obținute de elevii la simularea evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a și la simularea probelor scrise ale examenului de bacalaureat național în anul școlar 2014—2015 sunt analizate la nivelul fiecărei unități de învățământ în care s-au desfășurat aceste simulări, prin discuții individuale cu elevii, dezbateri la nivelul clasei, ședințe cu părinții, precum și la nivelul consiliului profesoral, în vederea adoptării unor măsuri pentru îmbunătățirea performanțelor școlare.

Art. 8. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală învățământ în limbile minorităților, Centrul Național de Evaluare și Examinare, inspectoratele școlare județene/al municipiului București și unitățile de învățământ duc la îndeplinire prezentul ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Remus Pricopie

București, 15 decembrie 2014.
Nr. 5.144.

C A L E N D A R U L**simulării evaluării naționale pentru elevii clasei a VIII-a și al simulării probelor scrise ale examenului de bacalaureat național, în anul școlar 2014—2015**Simularea evaluării naționale pentru elevii clasei a VIII-a din anul școlar 2014—2015

23 februarie 2015	Simulare — Limba și literatura română — probă scrisă
24 februarie 2015	Simulare — Matematică — probă scrisă
25 februarie 2015	Simulare — Limba și literatura maternă — probă scrisă
6 martie 2015	Afișarea rezultatelor

Simularea probelor scrise ale examenului de bacalaureat național pentru elevii claselor a XI-a și a XII-a din anul școlar 2014—2015

2 martie 2015	Simularea probei E)a) — probă scrisă — Limba și literatura română
3 martie 2015	Simularea probei E)b) — probă scrisă — Limba și literatura maternă
4 martie 2015	Simularea probei E)c) — probă scrisă — Proba obligatorie a profilului
6 martie 2015	Simularea probei E)d) — probă scrisă — Proba la alegere a profilului și specializării (numai pentru elevii clasei a XII-a)
12 martie 2015	Afișarea rezultatelor

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind nivelul ratei dobânzii de referință
a Băncii Naționale a României**

Având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu completările ulterioare, ale Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și Hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României din data de 7 ianuarie 2015,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu data de 8 ianuarie 2015, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 2,5% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 7 ianuarie 2015.
Nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

